

βιβλίο

Σε μια εποχή που τα απόλυτα μπεςτ σέλερ απουσιάζουν, η Φεράντε κατάφερε να σπάσει όλα τα ρεκόρ με ένα φαινομενικά «γυναικείο» βιβλίο, το οποίο ωστόσο δεν διαθέτει τίποτα ροζ, δεν αναλώνεται σε ρομαντικές ιστορίες και διαβάζεται εξίσου από τις απαιτητικές διανοούμενες, τις ανυποψίαστες αναγνώστριες, αλλά και τους άνδρες που εμπνέονται από το κοινωνικό περιβάλλον της εποχής

Ελενα Φεράντε

Η διάσημη πλέον Ελενα Φεράντε γράφει με ψευδώνυμο, το οποίο, όπως λένε, οφείλει μάλλον στην Ελσα Μοράντε, που είναι η μεγάλη της εμμονή, και ενδεχομένως να αντιστοιχεί σε άνδρα

Η «Ιστορία της χαμένης κόρης» μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη

Η συγγραφέας-μυστήριο ξαναχτυπά

Η διάσημη πια Τετραλογία της Νάπολης, που έχει πουλήσει εκατομμύρια αντίτυπα σε όλο τον κόσμο, ολοκληρώνεται με την «Ιστορία της χαμένης κόρης» που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη φέρνοντας ξανά στο προσκήνιο το φαινόμενο Φεράντε - με την τεράστια επιτυχία και την άγνωστη ταυτότητα ΤΗΣ ΤΙΝΑΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ

Εχει πουλήσει εκατομμύρια αντίτυπα σε όλο τον κόσμο, έχει χαρακτηριστεί «μία από τις σπουδαιότερες συγγραφείς της εποχής μας» από τους «New York Times», η τετραλογία της έχει γίνει το απόλυτο best seller σε 40 χώρες και στην Ελλάδα ενώ θα γυριστεί και σε σίριαλ από τις εταιρείες Wildside και Fandango - και όμως κανείς δεν ξέρει την ταυτότητά της. Η διάσημη πλέον Ελενα Φεράντε γράφει με ψευδώνυμο, το οποίο, όπως λένε, οφείλει μάλλον στην Ελσα Μοράντε, που είναι η μεγάλη της εμμονή, και ενδεχομένως να αντιστοιχεί σε άνδρα. Όπως και να 'χει, το σίγουρο είναι ότι ο/η συγγραφέας δεν ασχολήθηκε ποτέ με την προώθηση του βιβλίου, ούτε θέλησε να αποκαλύψει την ταυτότητά της, παρά την τεράστια επιτυχία της περίφημης Τετραλογίας της Νάπολης, όπως λέγεται η σειρά με τα τέσσερα βιβλία που άλλαξαν την πορεία των εκδοτικών δεδομένων. Σε μια εποχή που τα απόλυτα best seller απουσιάζουν, η Φεράντε κατάφερε να σπάσει όλα τα ρεκόρ με ένα φαινομενικά «γυναικείο» βιβλίο, το οποίο ωστόσο δεν διαθέτει τίποτα ροζ, δεν αναλώνεται σε ρομαντικές ιστορίες και διαβάζεται εξίσου από τις απαιτητικές διανοούμενες, τις ανυποψίαστες αναγνώστριες, αλλά και τους άνδρες που εμπνέονται από το κοινωνικό περιβάλλον της εποχής. Γιατί μπορεί το βιβλίο στο επίκεντρο να έχει τη φιλία δύο κοριτσιών, της Λίλας και της Ελενας, αλλά στο φόντο δεσπόζει η ταραγμένη εποχή της μαφιόζικης παντοκρατορίας στη φτωχική, πλην όμως πανέμορφη Νάπολη. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς ότι από την ώρα που το βιβλίο

άρχισε να πουλάει σαν τρελό, οι επισκέψεις στην όμορφη πόλη της Ιταλίας έχουν αυξηθεί κατακόρυφα και όλοι θέλουν να μάθουν ποια είναι ακριβώς τα σημεία όπου υποτίθεται ότι έζησαν οι δυο φίλες.

Η «Ιστορία της χαμένης κόρης», που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη, ολοκληρώνει την Τετραλογία της Νάπολης, προξενώντας μεγάλη θλίψη στους αναγνώστες μια και η συναρπαστική ιστορία των δύο κοριτσιών παίρνει τέλος - με πρώτη και καλύτερη τη συντάκτρια του περίφημου «New Yorker», η οποία έγραφε πως «όταν διαβάζω τα μυθιστορήματα της Φεράντε, δεν θέλω να τελειώσουν ποτέ. Με ενοχλούν διάφορα προσκόμματα -η δουλειά μου, οι συναντήσεις στο μετρό- που κινδυνεύουν να με κρατήσουν μακριά από τα βιβλία της. Απελπίζομαι όταν πρέπει να τα αποχωριστώ». Και εννοείται πως δεν είναι η μόνη. Η απόλυτα εθιστική γραφή της Φεράντε έχει κατακτήσει τεράστια μερίδα του πληθυσμού που περίμενε με την ίδια αγωνία, το ένα μετά το άλλο, κάθε βιβλίο της τετραλογίας. Στην «Ιστορία της χαμένης κόρης» τερματίζει μια μεγάλη πορεία η οποία ξεκινάει στις αρχές της δεκαετίας του '50 και φτάνει ως τις μέρες μας με φόντο όλο το εκρηκτικό κοινωνικοπολιτικό τοπίο του ιταλικού Νότου.

Η ιστορία ξεκινάει το 2010 όταν ο γιος της μιας φίλης, της Λίλας, ενημερώνει την Ελενα ότι η μητέρα του έχει εξαφανιστεί από προσώπου γης, δίνοντας την αφορμή στην άλλοτε στενή της φίλη να ξετυλίξει με τρόπο συναρπαστικό την ιστορία τους. Από τη μια η στήθαση αντικομφορμιστρια αλλά απολύτως ταλαντούχα Λίλα και από την άλλη η διανοούμενη

Ελενα να αλληλοσυμπληρώνονται και να ακολουθούν παράλληλη πορεία μέσα από συγκρούσεις, χωρισμούς, εντάσεις, καταστάσεις απόλυτα ανθρώπινες και ουσιαστικές.

Οι δρόμοι τους -αλλά όχι οι ίδιες- δείχνουν να χωρίζουν από πολύ νωρίς, όταν ο τσαγκάρης πατέρας της Λίλας δεν επιτρέπει στην κόρη του να συνεχίσει τις σπουδές σε αντίθεση με εκείνον της Ελενας. Οι δύο φίλες δεν έχουν μόνο αυτή τη διαφορά να αναμετωπίσουν, καθώς πολύ σύντομα θα φανεί και ο πρώτος έρωτας.

Στον τελευταίο τόμο, πάντα σε έσοχη μετάφραση της **Δήμητρας Δότσι**, η Ελενα επιστρέφει στη Νάπολη, ενώ η Λίλα που δεν κατάφερε ποτέ να ξεφύγει από την πόλη, αν και επιτυχημένη επαγγελματίας πλέον, έρχεται ξανά σε επαφή με όλα τα παραβατικά κομμάτια της, με τον σοβινισμό και όλα όσα συναπαρτίζουν το μεσογειακό τοπίο μιας πόλης που είναι πολύ κοντά στα ελληνικά δεδομένα.

Γενικά, η ιστορία των δύο γυναικών μπορεί να συνοψιστεί σε μία μόλις φράση από την «Ιστορία της χαμένης κόρης»: «Σε τι σύγχυση ζούσαμε, πόσα θραύσματα του ίδιου μας του εαυτού σκορπίζονταν τριγύρω, θαρρείς και το να ζεις σήμαινε να εκρήγνυσαι σε θραύσματα». Αξίζει να σημειωθεί ότι η αναφορά σε ελληνικά και αρχαιοελληνικά ονόματα, αλλά και σε κλασικά διαβάσματα δεν σχετίζονται απλώς με την εμπειρία της -ή του/- συγγραφέα στην Ελλάδα, αλλά και στο γεγονός ότι, όπως έχει αποκαλύψει η ίδια σε μία από τις ελάχιστες συνεντεύξεις της, ακολούθησε κλασικές σπουδές και γνωρίζει σε βάθος την αρχαία τραγωδία.

